

«نگاهی به آثار هنرهای تجسمی معاصر ایران» عنوان نمایشگاه جدیدی بوده که قرار است در فرهنگسرای نیاوران افتتاح شود. این نمایشگاه آثار جمعی از هنرمندان نام‌آشنای هنر را به نمایش خواهد گذاشت که به عقیده برگزارکنندگان، فرصتی برای هنرمندان جوان است که از رسیدن به موقعیت‌های کاذب دوری کنند. آنها معتقدند که این‌ره صدساله رایک‌شبه رفتن در عرصه هنر، نگران‌کننده‌است و آموزش و فرهنگ‌سازی

نمایش آثار تجسمی معاصر ایران در نیاوران

۱۰هـ یک هدف محقق شده باشد.

۹] یعنی در این مدت توان شما بیشتر شده‌است؟

تجربه‌ام بیشتر شده و چون تجربه بیشتری در صنف خودمان داشته‌ام، به تحقق این اهداف امیدوارتر شده‌ام. ضمن این که بعد از ۲۰ سال کار و تلاش در حوزه سینما به یک سری از مشکلات اشراف پیدا کرده‌ام و با توجه به این که نسل جدید تهیه‌کنندگان، کارگردانان و عوامل دارند پوست می‌اندازند و همان‌طور که عرض کردم شاید با آگاهی و علم و شاید هم با رانت وارد شده‌اند، آموزشی ندیده و هیچ تربیتی نشده‌اند، احساس کردم مسیر سینما را اشتباه می‌روند. ضمن این که فکر کردم شاید بتوانم برای احقاق حق همکارانم کاری انجام دهم. از سال ۷۶ عضو خانه‌سینما هستم. البته تجربیات دیگری هم دارم اما ترجیح دادم در این صنف عضو خانه سینما باشم. هرچند به ضرس قاطع می‌توانم ادعا کنم جز مقطعی که در دولت دهم خانه سینما به علت فعالیت‌های سیاسی و غیر صنفی تعطیل و منافع توزیع شد، هیچ‌گاه در این خانه قدیمی بر داشته نشده‌است. این درحالی‌است که می‌دانیم خانه سینمادر دوره‌ای که فقط زیر نظر ارشاد بود بودجه‌های حمایتی داشت که برای معیشت اعضا تعلق می‌گرفت و باید هزینه می‌شد، شخصا هیچ کمک و حمایتی نه ندیم و نه تجربه کرده‌ام. اما معادل این در خانه تئاتر به شکل دیگری است، چون در آنجا با این‌که خیلی‌سیاسی‌تر به نظر می‌رسد، از کار سیاسی پرهیز می‌کنند. آنجا هم گروه‌هایی تالش کرده‌اند تا این بازی را راه برند اما حضور آقای راد که بازیگری چهره است و در حوزه صنفی تجربه خوبی دارد، مانع این کار شد. ایشان می‌گوید که منافع صنفی و معیشت برهر چیز دیگری اولویت دارد. اما در خانه سینما بدون در نظر گرفتن دوره‌ای خاص در دولتی مشخص، دوره‌هایی داریم که به‌طور دائم این خانه را از فعالیت صنفی و ماموریت‌های اصلی خودش دور و غافل کرده‌است. در دوره اخیر و ماجراهای اجتماعی سال‌های گذشته، این خانه بیش از حد وارد این مباحث و به خصوص صدور بیانیه‌های سیاسی شد و کلاً در وضعیت ترک فعل صنفی قرار گرفت. هنوز هم ما در برخی صنف‌ها تلاش زیادی نمی‌بینم، به‌جز صنف بازیگران که به دلیل حضور شما و همراهان‌تان در هیات مدیره فعال است. به نظر می‌رسد انگار از ابتدا اشتباه تعریف شده‌است. موضوع دیگر که این صنف تا قبل از این که زیر نظر وزارت کار و تأمین اجتماعی قرار گیرند، حتی اسانسانه‌ای نداشتند که در آن شرح وظایف، اختیارات و نسبت آنها با بقیه صنف‌و تعریف و مشخص شده باشد. ما خیلی هم در این رابطه فریاد زدیم. مثلاً در مورد قرارداد تپ که اولین نیاز این حرفه‌است، داد زدیم اما هیچ کسی اقدام نکرد و اتفاقی صورت نگرفت. امروز را بحث خواهیم کرد، اما گذشته آن چرا چنین بوده‌است؟

۹] من که نمی‌توانم راجع به گذشته اظهار نظر کنم! ولی با توجه به مسئولیتی که پذیرفته‌ام، باید بگویم اولین گام این است که اسانسانه و شرح وظایف هیات مدیره را مطالعه کنید تا مشخص شود ما در کدام بخش قدم برمی‌داریم.

در اولین جمله‌ای که بعد از ذکر تابعیت جمهوری اسلامی ایران نوشته شده‌است، اشاره شده که ما موظفیم شأن و منزلت اعضا را حفظ کنیم. بعد هم نوشته شده که می‌توانیم تعاونی تشکیل دهیم. ما یک صنف غیرانتفاعی هستیم و آن‌گونه که در اسانسانه خانه سینما آمده‌است، حق درآمدزایی نداریم. یک ضعف بزرگ برای مجموعه‌ای است که ۳۶ صنف دارد و می‌تواند ظرفیت بزرگی تولید کند. مثلاً در کنار خانه سینما یک موسسه فرهنگی و هنری سینما تأسیس کند و بتواند برای خودش در تبلیغات، انتشارات و امور مرتبط قدرتی باشد که در خدمت به اعضای صنف قرار گیرد. دومین مورد این است که در هیچ جای اسانسانه انجمن بازیگران خانه سینما تعریفی برای این‌که بیانیه‌های سیاسی صادر کنیم، نداریم.

۹] این درحالی‌است که بر تبعیت از جمهوری اسلامی تأکید شده‌است.

در یک بخشی که می‌توانیم معترض باشیم، یعنی اگر در فضای من کسی به‌ناحق درگیر مسائل سیاسی شود من و همکارانم باید ولو به غلط تمام قد پشت آنان بایستیم. البته این تصمیم خودشان است. ما موظفیم از شأن و منزلت اعضا دفاع کنیم که بخشی از قضیه‌است و در بخش‌های معیشتی هم مسائل خیلی غیرسازمانی و اسانسانه‌ای اتفاق می‌افتد. امروز قان آقای مدیر می‌آید و عنایتی به هنرمندان ندارد، من دستور می‌دهد که آن ۲ درصد مسئولیت اجتماعی آنان را قطع کنید و هیچ‌وقت برای هنرمندان هزینه نمی‌شود. مثلاً ما در سال‌های گذشته بن‌های خریدی داشتیم که براساس شناخت از نیازمندی همکاران عزیز که سال‌ها زحمت کشیده و حالا به دلایلی در خانه نشسته بودند، آن را به این همکاران اختصاص می‌دادیم که

باید به طریقی باشد که هنرمندان مرحله به مرحله، پیشرفت در هنر را طی کنند. در نشست خبری این نمایشگاه، غلامرضا نامی، مدیر هنری این نمایشگاه گفت: در نمایشگاه هنرهای تجسمی ایران که از ۷۵ خرداد امسال در فرهنگسرای نیاوران افتتاح می‌شود، هنرمندان پیشکسوت هنرهای تجسمی، آثار خود را در بخش‌های مختلف از جمله هنرهای تجسمی دوران معاصر به نمایش می‌گذارند. علی ندایی از

خیلی از این کمک‌ها قاطع شده‌است. شما فرمودید که به دولت‌ها ربط ندارد اما به نظر من تجربه‌ای که حاصل شده‌است، در برخی دولت‌ها تصمیماتی گرفته می‌شود که...

۹] نه، نه! عرضم این بود که واکنش خانه سینما با همه دولت‌ها سیاسی است، منظورم مسئولیت دولت در قبال خانه نبود.

ولی برخورد و مسئولیت دولت‌ها در رابطه با خانه سینما فرق می‌کند. یک روزی تصمیم می‌گیرند که هیچ کاری نکنند و می‌گویند به ما ربطی ندارد. خودتان بروید بگردید و پیدا کنید. به شکل سازمانی یک بودجه مشخصی وجود دارد و خانه سینما ۲۳ تا ۲۴ نفر پرسنل دارد که حقوق بگیر هستند، موضوع مهم این است که این بودجه به‌حدی اندک بوده که حتی کفاف خانه سینما را هم نمی‌دهد و ما صندوق انجمن را با یک عددی تحویل گرفته‌ایم که واقعا خجالت‌آور است. البته نه این‌که انجمن یا هیات‌مدیره گذشته کوتاهی کرده باشند؛ آنها هم مثل ما نمی‌توانستند کاری انجام دهند، چون تعریف مشخصی وجود نداشت. مثال دیگری بزنم، من چگونه بروم برای اعضا، تعاونی تأسیس کنم در صورتی که آنان حتی پول اولیه تأسیس تعاونی را هم ندارند. چگونه بروم تعاونی تأسیس کنم در حالی که وزیر راه و شهرسازی حاضر نیست بخش کوچکی از خاک این مملکت را به هنرمندان اختصاص دهد.

۹] قبلاً که از این‌گونه موارد مثلاً در منطقه سعادت‌آباد بوده‌است.

بله. این مورد را بیست و چند سال پیش شهردار وقت کمکی کرده‌است اما حالا اگر ما بخواهیم نزد شهردار برویم، وقت ملاقات هم به ما نمی‌دهند، هر سه‌به‌سه کمک و حمایت.

۹] ما تجربه‌ای را با شما داشتیم که خیلی عام شد و خیلی پربرتکت بود. آن مصوبه شورای انقلاب فرهنگی در خصوص فضای پلنترم‌ها بین سترار و ارشاد. این مصوبه که در شورای عالی مصوب و اعلام شد، همه‌های از پیش آماده دربارهاش راه افتاد. در یک جلسه‌ای در شورای انقلاب فرهنگی که شما هم دعوت بودید، نکته‌دقیقی گفتید، یعنی خانه سینما یک بیانیه‌ای داده بود که و امصینتا تفریح و سرگرمی تعطیل شد و نظارت به دهه‌های قبل برگشته‌است و بقیه ما چرا. شما آنجا گفتید که این مصوبه ابتدا باید خوانده شود. فهم شود و بعد ببینیم اساسا با منافع صنفی ما مغایرت دارد یا نه.

دوستان نمی‌دانند! به اصرار بنده همان روز رفتند کپی گرفتند و تازه مفاد مصوبه را به ما اعلام کردند. تقسیم ما راجع به چیزی که نتواند‌ایم نمی‌توانیم قصاصات کنیم.

۹] به نظر شما این جریان در خانه سینما قشری است یا فردی؟

الان خدمت شما عرض می‌کنم. به هر حال هر دولتی که سر کار می‌آید از نوعی نگاهی که دارد، می‌شود تقریباً حدس زد قرار است چه اتفاقی در سیستم فرهنگی و هنری مملکت رخ دهد. چون چارچوبی وجود ندارد، همه چیز سلیقه‌ای می‌شود. در این ماجرا هم خانه سینما چون فکر می‌کرد حالا وضعیت و نگاه ارشاد به خانه سینما یا وضعیت تلویزیون در حال حاضر نسبت به خانه سینما به چه شکلی است، این حدس را می‌زدند که همه چیز سلیقه‌ای اعمال خواهد شد، سرگرمی تعطیل خواهد شد و... و ذالک!

به نظر من این امر ایراد بین ما و سیستم نظارتی است....

۹] خب چرا همه‌اش این‌گونه پیش‌بینی می‌کنند. همه‌اش تلخ و گزنده و....

برای این‌که اتفاق افتاده‌است.

۹] آخه خوش‌هم اتفاق افتاده‌است.

مثلاً تعطیلی همین جشنواره‌ها! چرا باید جشنواره‌های موضوعی و ۲ درصد مسئولیت اجتماعی تبدیل به مجموعی بشود که ما سهمی از آن نداشته باشیم؟ این سهم را ما تعیین نمی‌کنیم، مسئول مربوطه تعیین می‌کند و او با نگاه نظارتی خودش می‌گوید من اصلاً با سینما حال نمی‌کنم، از اهالی سینما هم خوشم نمی‌آید و نمی‌خواهم فیلم بسازم. در حالی که شهرداری تهران موظف است فیلم بسازد، وزارت نیرو و وزارت آموزش و پرورش هم موظف‌اند فیلم بسازند.

۹] سازمان‌های نظامی همه‌شان بودجه فرهنگی دارند.

نه. شما الان برو، اگر بخواهی یک کار نظامی بسازی هیچ‌کس گردن نمی‌گیرد. می‌گویند بودجه نداریم! مگر می‌شود نوی مملکت بودجه نداشته باشند؟

۹] در مورد خانه سینما پیش‌دآوری نمی‌کنیم و در باره گذشته صحبت می‌کنیم که الی ما شما... بیانیه‌های سیاسی.

در حال حاضر که فکر نمی‌کنم این‌گونه باشد!

۹] سال‌های زیادی بود که تبعیت را در شکل همراهی منطقی در خانه سینما نمی‌دیدیم. یعنی به هنرمندان خودمان هم رحم نکردیم و در ما جرابی مراسم تدفین آقای داریوش مهرجویی و همسرشان، خانم مرضیه پرومند، یک جمله گفت و عنوان کرد که با ما همراهی کنید. ما کتا ر شما هستیم.

جمله ایشان این بود که آقای سازمان سینمایی، شما به جوانان فرصت بدهید، اگر لازم شد می‌رویم و با اسرائیل هم می‌جنگیم. این حرف که بیانیه نبود، درواقع دلسوزی یک مدیرعامل بود.

۹] چه اتفاقی افتاد که مرضیه پرومند که ما می‌دانیم چقدر سرسخت است و دیده‌ایم که در مواقع مشابه ایستاده و جانتانه مقاومت کرده، استعفا کرد.

البته آن مقطع، در موقعیت خوبی نبودیم و فشار روی خانه سینما به لحاظ اتفاقاتی که رخ می‌داد خیلی زیاد بود و فکر می‌کنم ما داریم اجتماع را یک بخشی می‌بینیم.

۹] چه عاملی باعث شد که مرضیه پرومند به استعفا برسد؟

واقعاً نمی‌دانم، اما چیزی که در مورد فضای آن روزها می‌توانم بگویم، این است که خانه سینما به‌خصوص انجمن بازیگران به‌عنوان پیشانی این ماجرا خیلی تحت فشار بود.

۹] خاطراتان هست که در همین موضوع یک جریانی شروع به پیام‌دادن و استوری‌گذاشتن کرد که آقا فاتحه سرگرمی در کشور خوانده‌شد! آیا واقعا فاتحه سرگرمی خوانده‌شد؟

فاتحه آن خوانده نشد. ما یک پارلی داریم که چون تصویری از شکل نهایی آن نیست، هر جا فکر کنیم یک تکه‌ای از این پارل کم است، همان تکه‌ای را که در دست داریم آنجا می‌گذاریم. به‌همین جهت وقتی نگاهش می‌کنیم می‌بینیم یک چیز زشت و بی‌ربخشی شده‌است. درحالی‌که اگر قطعات این پارل به شکل مناسب در جای خودش قرار گیرد، تصویری زیبا خواهد داد. یعنی در شورای عالی انقلاب فرهنگی هیچ‌وقت به‌جز جلساتی که گذاشته می‌شود، کسی نمی‌آید از کارشناسان خانه سینما بپرسد به نظر شما اگر این کار را انجام دهیم، نتیجه معکوس خواهد داشت یا خیر؟ به‌طور ناگهانی در راس کار تصمیم‌هایی گرفته می‌شود که همگی شگفت‌زده می‌شویم، که مگر چه اتفاقی افتاد و تکلیف فلانی چه می‌شود!

۹] به‌خصوص در حوزه فرهنگ این امور آسیب‌زننده‌است. مثل

همین مساله‌ای که اشاره کردم در صنف کشور یک آیین‌نامه‌ای وجود ندارد و چون کارها تعریف نشده‌است، سلیقه‌ای عمل می‌شود. با همین بحث قرارداد تپ که جزو چیزهای بدیهی‌است. همه حضرات بزرگوار می‌که در صنف حضور داشته‌اند یا یا شرکت در جشنواره‌های مختلف تجارب بین‌المللی دارند، اهمیت این مسائل را می‌دانند. در نتیجه فارغ از جریانات بیرونی این‌ها در طول این سال‌ها یک کسی، یک جایی و یک جریانی نمی‌خواهد که این ثبات در صنف پایگیرد. صنف زمانی معنی پیدا می‌کند که قدرت عملکرد داشته باشد، نه صنفی که صرفاً باید بودجه‌اش را از وزارت ارشاد بگیرد. مثلاً در بندی از قرارداد ما آمده‌است که اگر با تهیه‌کننده یا کارگردان دچار مشکل شدید،

موظف هستید کار را تمام کنید و بعد بیایید و اقامه‌دعوی نمایید؛ اما این نیست، ارشاد هر روزی که دلش نخواست می‌گوید به شما پول نمی‌دهم. این بودجه‌ای است که باید تزریق کند، زیرا اینجا پرسنل و هزینه دارد و کار صنفی نیز انجام می‌دهد. در نتیجه اگر بخواهد بگوید چون با فلانی همسو نیستم، بودجه را نمی‌دهم این کاملاً یک جریان سیاسی است.

پیشکسوتان هنرهای تجسمی ایران یکی از اهداف برگزاری این نمایشگاه را ارتباط نسل جوان با پیشکسوتان هنرمند دانست و افزود: در گذشته، نظارت بر آثار به‌طور کامل تحت اختیار اساتید بوده‌است اما امروز این‌طور نیست و اتفاقات گوناگون از جمله فضای مجازی، سبب شده که در برخی موارد شاهد عدم نظارت و کپی برداری شویم که این موضوع نیز نگران‌کننده‌است.

جام‌پلاس

J A M P L U S

چهارشنبه ۲۳ خرداد ۱۴۰۳ شماره ۶۷۸۷

۱ وظیفه من و همکارانم این است که حتما و حتما از شأن و منزلت اعضای خانه سینما دفاع کنیم

۲ اولین بار مجید فهیم‌خواه، یکی از بچه‌های سینمای جوان از من خواست در فیلمش بازی کنم

۳ با تعطیل شدن جشنواره‌های موضوعی، یکی از بزرگ‌ترین معضلات سینمای ایران کلید خورد

۴ ورود به سینما سهل و آسان نبود، باید زحمت می‌کشیدیم، رنج می‌بردیم و خودمان را ثابت می‌کردیم

۵ در دوره‌ای که با یک کلیک همه چیز در دسترس است نیازمند شناخت و آگاهی بیشتری هستیم

۶ نگاه‌های شخصی و کارشناسی نشده، افراد تاثیرگذار در فرهنگ مملکت را به راحتی حذف می‌کند

۷ اگر به عنوان فیلمساز آینده اجتماع نباشیم قرار است در مورد چه چیزی فیلم بسازیم!

۸ از جاهای مختلف تهدید به اسیدپاشی و قتل شدم خیلی از دوستان و همکارانم نیز تهدید شده‌اند

برای دیدن این گزیده‌های گفت‌وگو اسکن کنید

برای دیدن تصاویر این گفت‌وگو اسکن کنید

برای دیدن متن کامل این گفت‌وگو اسکن کنید

برای دیدن فیلم این گفت‌وگو اسکن کنید

موضوع اصلی یعنی خانه سینما برگردیم. تصور کسی که می‌آید عضو خانه سینما یا عضو یک خانه صنفی می‌شود، این است که برایش منافع داشته باشد. مثلاً بیمه‌ای برایش برقرار شود، تفریحاتی که برای دیگران بر هزینه‌است، با هزینه کمتر برایش فراهم شود و از این دست امکانات. با توجه به این که ما تنها خانه صنفی هستیم که متأسفانه زیر نظر دو وزارتخانه کار و فرهنگ و ارشاد اسلامی فعالیت می‌کنیم، برخورداری کمی داریم. زیرا هر کدام مشکلات خاص خودشان را دارند. اگر بخواهیم زیر نظر ارشاد به عنوان یک موسسه ثبت شویم باید دو هیات مدیره داشته باشیم که یک هیات مدیره زیر نظر وزارت کار و یک هیات مدیره زیر نظر وزارت ارشاد باشد و عملاً امکان پذیر نیست. به نظر من در سال‌های گذشته خیلی هم مساعدت نشده‌است!

۹] قبل از فعالیت در خانه سینما چقدر سابقه کار صنفی داشته‌اید؟ فعالیت‌های من در حد کارهای دانشجویی بوده‌است و تلاش کرده بودیم در فضای دانشجویی یک سری کارهای کوچک انجام دهیم. اینجا هم چند سال پیش عضو علی‌البدل بودم و سال‌های زیادی هم حضور پیدا نکردم. دلیل این حضور که هم این بود که احساس می‌کردم شاید نشود کاری انجام داد اما ما گذشته‌ها به هدف وارد شدم و تلاش کردم در حد مقدورات اهدافم را پیش ببرم که البته ممکن است از

۹] آخر آنجا هم ما چرا همین است و به نظر جریانی می‌آید تا روال معمول!

همین را عرض می‌کنم. می‌گویم خانه سینما جایی است که به‌هر حال یک تعاملی وجود دارد. خیلی در این مسائل اجتماعی یکی دو سال گذشته می‌دیدم که مستقیماً به همکاران پرداخته می‌شود. درحالی‌که این کار می‌توانست از طریق خانه سینما انجام شود تا به یک تعاملی برسیم. با هم صحبت کنیم. آن دوست‌مان را بخواهیم و ببرسیم دانش سیاسی شما چقدر است. آیا این حرفی که زده‌ای به آن ایمان داری یا ملاتحت تأثیر جو عمومی قرار گرفته‌ای. مسائل می‌توانست خیلی موثر باشند. خود بنده تهدید بشدم به اسیدپاشی، از جاهای مختلف تهدید به قتل شدم و برای خیلی از دوستان و همکاران ما این اتفاق رخ داده‌است.

ما سعی کردیم مسائل را حل کنیم و به افراد آرامش دهیم. چون ابزاری که در اختیار یک هنرمند است و با آن امرار معاش می‌کند احساسات اوست. وقتی بخواهید به احساسات هنرمند یا ابزار درآمدی او خدشه وارد کنید، طبیعتاً احساس ترس در او به وجود می‌آید و این برای همه اعضای خانه سینما مصداق دارد. وقتی او را تحریک می‌کنیم و می‌گوییم تو چنین و چنانی، اتفاقاتی برای‌شان رخ می‌دهد، چون انسان تحریک‌پذیر است.

«تار و تاریخ» به هارونیه رفت

تازه‌ترین اثر از پروژه «تار و تاریخ» با عنوان «دیوانه» با آهنگسازی میدیا فرج‌نژاد در توس و در هارونیه ضبط شده‌است. تار و تاریخ، تابلو موزیکال «دیوانه» اثر دیگری از پروژه تار و تاریخ با آهنگسازی میدیا فرج‌نژاد است. در این اثر فرج‌نژاد ناوختن تار و آهنگسازی را برعهده داشته و آواز این قطعه را حمید رضا ترکاشوند خوانده‌است. در این آهنگ، هومان حیدری دف ناوخته و میلاد عباسی نوازنده سازهای کوبه‌ای است. میدیا فرج‌نژاد طراح و آهنگساز این پروژه درباره آهنگ دیوانه نوشته‌است: شاید پر رمز و رازترین بنای خراسان همین بنایی است که ما مشاهده می‌کنید. قدیمی‌ترین بنای به‌جامانده از توس قدیم که در موردش افسانه‌های بسیاری وجود دارد، بعضی‌ها می‌گویند آتشکده بوده و بعضی دیگر هم می‌گویند زندان اما معمارانش بیشتر شبیه به مدرسه و خانقاه است. عده بسیاری می‌گویند امام محمد غزالی، در همین بنا مدرسه‌اش را می‌سازد و در همان‌جا هم به خاک سپرده می‌شود. تصنیف «دیوانه» متأثر از فضای بنای هارونیه و براساس موسیقی خراسان و با نگاه به زندگی پیچیده محمد غزالی ساخته شد.

شب صدرالدین عینی برگزار می‌شود

مراسم شب صدرالدین عینی با سخنرانی سفیر تاجیکستان تشکیل می‌شود. در این مراسم نظام‌الدین زاهدی، سفیر تاجیکستان و شخصیت‌های فرهنگی از جمله علی‌اشرف مجتهدشستری، مسعود عرفانیان، آرش ایرائینور، محسن فرح‌بر و علی دهباشی سخنرانی می‌کنند. از دیگر بخش‌های این مراسم می‌توان به رونمایی کتاب‌های «اخر انقلاب» تألیف صدرالدین عینی و «تاریخ اجتماعی بخارا» براساس یادداشت‌های عینی به‌کوشش آریتا مهدانی اشاره کرد. شب صدرالدین عینی، سه‌شنبه ۲۹ خرداد ساعت ۱۷ در خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. صدرالدین عینی یکی از چهره‌های ماندگار ادبی- فرهنگی تاریخ آسیای مرکزی و حتی جهان است. وی از بزرگ‌ترین نویسندگان و ادیبان زبان فارسی تاجیکی در آغاز سده بیستم میلادی و نخستین رئیس آکادمی علوم تاجیکستان (۱۹۵۱ تا ۱۹۵۴ میلادی) بوده‌است. عینی یکی از نخستین سرایندگان شعر نوی فارسی و از پیشگامان ادبیات نوین فارسی- تاجیکی و رارود قرن بیستم به‌شمار می‌آید. قصیده در وصف سمرقند و بخارا، تاریخ انقلاب فکری در بخارا، تاریخ امیران منطفیه، نمونه ادبیات تاجیک، لغت نیم‌تفسیری تاجیک، یادداشت‌ها، جلدان بخارا و آدینه از جمله آثار ارزشمند عینی است که سهم بزرگی در درگونی‌های وارود قرن بیستم داشته‌است.

نمایش آثار ضد صهیونیستی هنرمند برزیلی

نمایشگاه ژوآئو آبیبدو گالوانو، هنرمند برزیلی با عنوان «حاکمیت انقلاب هنر و حاکمیت هنر انقلاب» با آثاری در نقد امپریالیسم و صهیونیست، در موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس آغاز به کار کرد. این نمایشگاه شامل ۲۰ اثر در نقد امپریالیسم و صهیونیست است که روی پارچه شکل گرفته بر روی پارچه است. این هنرمند برزیلی آثار نمایشگاه را به موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس هدیه کرده‌است. نمایشگاه یادشده دیروز در گالری فکه موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس آغاز به کار کرد و تا پنجم تیرماه در این گالری ادامه خواهد داشت.